

17 JUNI - DOOR BACA'S VALLEI

En het zal te dien dage geschieden, dat er met een grote bazuin geblazen zal worden; dan zullen die komen, die in het land van Assur verloren zijn, en de heengedrevenen in het land van Egypte; en zij zullen de Heere aanbidden op de heilige berg te Jeruzalem. Jesaja 27:13

Geroepen door het geluid van de grote bazuin, zullen de heengedrevenen komen. En wanneer zij komen, wat doen zij dan? Spelen zij met de zonde, spotten zij met God, verachten zij de genade? Wij lezen daarvan niet. Zij aanbidden de Heere op de heilige berg te Jeruzalem. Zij aanbidden Hem in geest en waarheid; zij aanbidden Hem in de heerlijkheid des heiligdoms. Met gereinigde harten en gezuiverde consciënties en geestelijke genegenheden vallen zij voor Hem neder, terwijl in hun zielen een gevoel van de grootheid Zijner liefde is ingedrukt. Tevoren hadden zij niet zulke hemelse gewaarwordingen, daarom konden zij de drie-enige God niet aanbidden op de heilige berg te Jeruzalem. De grote trompet had nog geen geluid gegeven; het jubeljaar was nog niet gekomen; de ketenen waren nog niet gesprongen, de kluister was nog niet afgenomen en de gevangenisdeuren waren nog niet geopend; derhalve konden zij God niet met een vrije toegang aanbidden. Maar waar aanbidden zij Hem? Op de heilige berg. Onder de heilige berg verstaan wij geestelijk de berg Sions, de plaats waar Jezus zit in heerlijkheid. Dit is de aloude verklaring des Vaders: „Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, de berg Mijner heiligheid”. Hier woont de Heere Jezus met liefde in Zijn hart, genade in Zijn lippen uitgestort, met het Evangelie in de hand. Hij woont op een heilige berg, zwaait een heilige scepter, en regeert in de harten van een heilig volk. De mensen spreken veel over heiligheid, en waarlijk, zij mogen er wel over spreken, want het is een zeer ernstige verklaring, dat „zonder heiligmaking niemand de Heere zien zal”. Maar welk een soort van heiligmaking hebben de mensen meestal op het oog? Een vleselijke heiligheid, een schepsels heiligheid. Zij moeten dit doen en dat nalaten, dan zijn zij heilig. Zoveel gebeden moeten er worden opgezegd, zoveel kapitels gelezen, zoveel plichten gedaan. Dit is een paapse heiligheid, de geheiligde gestrengheid van St. Dominicus; dat is niet de heiligheid, zonder welke niemand de Heere zien zal. Zij is van een zeer onderscheiden natuur; onderscheiden in elk opzicht, in oorsprong, in weg, middelen en haar einde. De enige ware heiligheid is zij, die door de Geest van God in de ziel gewrocht wordt. Een andere bron of fontein is er niet. En door welke middelen brengt Hij de heiligmaking teweeg? Door de wet of door het Evangelie? Voorzeker door het Evangelie. Wanneer de grote bazuin van het jubeljaar in de ziel gehoord wordt, wanneer zij zijn noten beluistert en zij gehoor geeft aan de roeping van het Evangelie, dan is dit alles om de Heere te aanbidden op Zijn heilige berg te Jeruzalem. De ware heiligheid wordt dan in de ziel voortgebracht, want dan worden haar geschonken geestelijke verlangens, geestelijke genegenheden, geestelijke oogmerken, geestelijke gewaarwordingen en een geestelijk hart. Dit is heiligheid, in de ziel gewrocht door de Geest van God, en zonder deze zal niemand de Heere zien.

